

ת"פ 42320/10/13 - מדינת ישראל נגד ד.ה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42320-10-13 מדינת ישראל נ' ה'

בפני
בעניין: כבוד הנשיא אביטל חן
מדינת ישראל

נגד
ד.ה.

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה שעניינה תקיפה סתם בן זוג.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 19/1/13 בעקבות ויכוח בין הנאשם לבין בת זוגו, הגב' גברת ל.ס. (להלן: "המתלוננת"), תפס הנאשם את המתלוננת באמצעות ידיו, הצמידה אליו ודחפה.

המתלוננת ביקשה מן הנאשם שיאפשר לה ללכת אך הנאשם סירב, תפסה באמצעות ידיו, סתם את פיה וניער את גופה, תוך שהוא אומר לה לשבת ומתעלם מבקשותיה. המתלוננת ניסתה מספר פעמים ללכת אך הנאשם תפסה ומנע ממנה לעזוב.

בשלב מסוים עברה במקום עוברת אורח שהבחינה במעשה הנאשם, התקרבה אליו וצעקה למתלוננת לעלות לרכבה. בשלב זה, עזב הנאשם את המתלוננת והיא עלתה לרכבה של אותה עוברת אורח ונמלטה מן המקום.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 48, גרוש ואב לילדה בת 13, עובד כטכנאי בחברה לתשתיות תקשורת.

מפאת צנעת הפרט לא יפורט כל האמור בתסקיר שירות המבחן. באופן כללי ייאמר כי הנאשם בא מרקע משפחתי לא פשוט ונאלץ להתמודד מגיל צעיר עם חוויות וקשיים, אשר להערכת שירות המבחן, ייתכן כי עמדו בבסיס התנהגותו האימפולסיבית, כמתואר בכתב האישום.

עוד צוין כי הנאשם סובל מפגיעה בדימויו העצמי, ומביע דפוסים הישרדותיים, הנמצאים אף הם ברקע לביצוע העבירה.

לנאשם הוצע להשתלב בסדנא לשליטה בכעסים והוא הביע נכונות מילולית כך, אך לצד זאת מסר כי יתקשה להתחייב לתהליך נוכח תנאי עבודתו הכוללים נסיעות תכופות לחו"ל. שירות המבחן מעריך כי מעבר לקשיים אותם האובייקטיביים, לנאשם קושי להתמודד עם החוויות שבעברו ולהכיר בחלקים תוקפניים באישיותו.

שירות המבחן עשה ניסיון ליצור קשר עם המתלוננת, ללא הצלחה, ולפיכך עמדתה לא הובאה בתסקיר.

הנאשם נעדר עבר פלילי ונטל אחריות חלקית על ביצוע העבירה.

שירות המבחן התרשם כי לצד גילי אמפתיה כלפי המתלוננת, הבנה ראשונית של בעייתיות התנהלותו באירוע והפקת לקחים ממעשיו, נוטה הנאשם לאמץ עמדה קורבנית ולהמעיט מחומרת מעשיו.

לאור התרשמות שירות המבחן כי העבירה חריגה להתנהגותו ולערכיו, נוכח היותו נעדר עבר פלילי ועל מנת להימנע מפגיעה בתעסוקתו, ממליץ שירות המבחן על הימנעות מהרשעתו של הנאשם בדין ועל השתת צו של"צ בהיקף של 140 שעות.

טיעוני הצדדים לעונש

בטיעוניה לעונש, התייחסה התביעה למידת הפגיעה בערך המוגן, לעברו הפלילי של הנאשם ולהודאתו בביצוע העבירה.

מנגד, ציינה את האחריות החלקית שנטל על מעשיו תוך שהוא מצמצם את חלקו ומביע עמדה קורבנית.

עוד טענה התביעה כי עניינו של הנאשם אינו עומד בתנאי הפסיקה הקובעים אמתי יימנע בית המשפט מהרשעת נאשם.

בנסיבות הענין, טוענת התביעה למתחם ענישה הנע בין של"צ למאסר בפועל בן 6 חודשים שאפשר שירוצה בדרך של עבודות שירות ומבקשת להשית על הנאשם מאסר מותנה ושל"צ בן 180 שעות.

מנגד, מציין הסנגור את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה מבלי שנפתחו תיקים פליליים נגד הנאשם והיות האירוע חריג לשגרת חיו של הנאשם.

בהתייחס לאמור בתסקיר לפיו הנאשם התנגד להשתלב בטיפול הפנה הנאשם לכך שעבודתו של הנאשם כוללת נסיעות רבות לחו"ל, בנסיבות שאין הוא יכול להתחייב להתמיד בטיפול.

הסנגור מפנה להודעתה של המתלוננת במשטרה ממנה עולה כי לא היתה אלימות מצד הנאשם ומעשיו התמצו בטלטולה ובהנחת יד על פיה, שלא תישמע צעקתה. עוד ציין כי התלונה הוגשה על ידי עוברת אורח ולא על ידי המתלוננת וכי גם לאחר האירוע, נמשך הקשר בין המתלוננת לבין הנאשם.

בנוגע לשאלת הרשעה טוען הסנגור כי מעשו של הנאשם נמצאים ברף הנמוך של העבירה, ולא תהא פגיעה באינטרס הציבורי, היה ויוחלט על אי הרשעתו.

דין וגזירת דין

הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה סתם- בן זוג.

על חומרת העבירה של תקיפת בן זוג נכתב רבות בפסיקת בית המשפט העליון. לנוכח נפוצות העבירה בקרב הציבור, ופוטנציאל הסיכון הטמון בה, מצווים בתי המשפט לשאת תרומתם לצמצום התופעה על ידי הטלת עונשים שיהא בכוחם להתריע עבריינים פוטנציאליים.

בע"פ 9621/02 מדינת ישראל נגד פלוני נפסק מפי כב' השופטת בייניש (כתוארה דאז):

"התופעה של אלימות כלפי נשים אשר במקרים רבים אף מסתיימת ברצח מחייבת תגובה מחמירה ומתריעה...בנסיבות אלו מצווים אנו לתת ביטוי עונשי הולם לחומרת המעשים באופן שיהיה בו כדי להרתיע את המשיב מפני חזרה על מעשים מסוכנים אלה ואף להתריע עבריינים בכוח".

ברע"פ 182/13 נעם משה נ' מדינת ישראל נפסק מפי כב' השופט א' שהם:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג [...] נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות [...], תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה" (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל).

הערך המוגן בעבירה של תקיפת בן זוג הינו הגנה על שלומו הגופני ובטחונו האישי של הפרט. במקרה שבפני, עיון בעובדות כתב האישום מעלה כי מדובר בפגיעה ברמה נמוכה.

בדיקת הפסיקה הנוהגת מעלה כי במקרי חומרה דומים למקרה שבפני הוטלו על נאשמים עונשים הנעים מענישה הצופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה עד ל-6 חודשי מאסר שאפשר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

בהתאם לכללי הבניית ענישה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם לאירוע שבפני נע בין מאסר מותנה ל-4

חודשי מאסר, שאפשר שירוצו בעבודות שירות.

העונש המתאים

בעת גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם רשאי בית המשפט ליתן דעתו לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, עליהן ניתן ללמוד בין היתר מטעונו הצדדים ומתסקיר שירות המבחן.

הנאשם הודה בעובדות המקימות את העבירה אם כי נטל אחריות חלקית על ביצוען.

להערכת שירות המבחן חוויות שעבר הנאשם בילדותו ובחייו הבוגרים עמדו ברקע לביצוע העבירות. הוצע לנאשם להשתלב בטיפול, אך הוא סירב משלא יכול היה להתחייב לטיפול בגלל נסיבות הקשורות לעיסוקו.

הנאשם בעל ערכים תקינים בבסיסו, מנהל אורח חיים תקין, וזו הפעם הראשונה בה הינו עומד לדין פלילי.

לא הובאו בפני נימוקים המצדיקים הימנעות מהרשעתו של הנאשם בעבירה בה הודה, בהתאם לכללים שנקבעו בפסיקה. לא הוכחה פגיעה קונקרטית שעלולה להיגרם בהרשעתו, ובנוסף, הנאשם לא עבר הליך טיפולי מתאים.

לפיכך, אני מרשיע את הנאשם ודן אותו לעונשים הבאים:

1. 140 שעות של"צ.

השל"צ יסתיים בתוך 12 חודשים.

הוסבר לנאשם כי אם לא יבצע את השל"צ במלואו, יוחזר עניינו לבית המשפט.

2. שלושה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 36 חודשים מהיום, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירות אלימות נגד הגוף.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

מזכירות תשלח העתק הפרוטוקול לשירות המבחן.

ניתן היום, 19.6.2016 בנכחות הצדדים.

